

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7T/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010871
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Hollá Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122010871.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

8 7T/46/2022

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 06. 03. 2024 konajúc samosudcom JUDr. Barbarou Hollou Sopkovou v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX v Žiline, takto

rozhodol:

8 7T/46/2022

Obžalovaný: A. B., nar. XX. XX. XXXX v Žiline, trvale bydliskom C. XXXX/X, D.,

sa v zmysle § 166 Trestného poriadku pri nezmenenom výroku o vine uvedenom v rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/46/2022 zo dňa 11. 04. 2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/93/2023 zo dňa 28. 09. 2023,

za prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona

o d s u d z u j e

Podľa § 149 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona sa výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a obvinenému sa zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 Trestného zákona sa obvinenému počas plynutia probačného dohľadu a skúšobnej doby ukladajú povinnosti spočívajúce v príkaze:

- podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom inému výchovnému programu, najmä zúčastňovať sa seminárov či prednášok zameraných na prevenciu páchania trestnej činnosti súvisiacej s druhom tejto posudzovanej trestnej činnosti,
- absolvovať kurz prvej pomoci.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona je obvinený povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obvinenému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa:

- poškodená E. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bydliskom G. H. XXX/X, I. J., okres, Banská Bystrica,
- poškodená K. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bydliskom L. M. XX, H., N. O.,
- s nárokom na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

6 7T/46/2022

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 07. 11. 2022 na Okresný súd Banská Bystrica obžalobu sp. zn. 2 Pv 105/22/6601 – 16 na obvineného A. B. pre trestný čin právne kvalifikovaný ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe a výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Súd dňa 10. 11. 2022 rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 7T/46/2022, voči ktorému podal obžalovaný odpor, v dôsledku čoho súd určil termín hlavného pojednávania, na ktorom vykonal dokazovanie a rozhodol rozsudkom sp. zn. 7T/46/2022 tak, že obžalovaného uznal vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za ktorý mu uložil trest odňatia slobody, ktorého výkon podmienenečne odložil a nad jeho správaním v skúšobnej dobe mu uložil probačný dohľad. Súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 (štyroch) rokov a uložil mu aj povinnosť nahradiť poškodeným škodu spočívajúcu v nemajetkovej ujme.

O odvolaní obžalovaného rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 4To/93/2023 zo dňa 28. 09. 2023 tak, že zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že z výrok o treste odňatia slobody vrátane jeho čiastkových výrokov je zákonný, spravodlivý a aj dostatočne odôvodnený. Naproti tomu odôvodnenie výroku o treste zákazu činnosti je stručnejšie, de facto v ňom okresný súd konštatuje len to, že prihliadol na osobu obžalovaného a okolnosti, za akých bol skutok spáchaný. Z uvedeného dôvodu je nutné považovať túto časť rozsudku (týkajúcu sa trestu zákazu činnosti) za nepreskúmateľnú. Keďže obžalovaný je vodičom z povolania, je možné tvrdiť, že trest zákazu činnosti je pre neho trestom, ktorý významným spôsobom zasahuje do života obžalovaného a jeho rodiny, a to v zásade v oveľa väčšej miere ako uložený podmienenečný trest odňatia slobody. V nadväznosti na uvedené je preto žiaduce, aby okresný súd venoval náležitú pozornosť formulácii daného trestu, jeho výmere a argumentom odôvodňujúcim tieto skutočnosti. Krajský súd je toho názoru, že s ohľadom na možný a vysoko pravdepodobný dopad trestu zákazu činnosti na ekonomickú situáciu obžalovaného a tým aj na možné negatívne ovplyvnenie jeho schopnosti nahradiť prípadnú škodu poškodeným, musí okresný súd dôsledne zvažovať aj možnosť neuloženia absolútnej formy tohto trestu, ale jeho uloženia s obmedzením len na určitú činnosť (napr. len v cestnej premávke), prípadne len na určité motorové vozidlá (napr. osobné, vozidlá nad 3,5 t, nákladné vozidlá a pod.), avšak zároveň tak, aby tento trest aj napíňal svoj účel. Svoje rozhodnutie je povinný okresný súd adekvátne odôvodniť. Zároveň podľa názoru krajského súdu prvostupňový súd dostatočne neodôvodnil, kto zodpovedný.

Rešpektujúc právne záväzný názor prvostupňový súd určil termín hlavného pojednávania, na ktorom vykonal dokazovanie.

I.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní dňa 11. 04. 2023 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe.

Keďže obžalovaný na všetky otázky súdu, položené mu v zmysle § 333 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, odpovedal kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora a ostatných procesných strán, súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku na hlavnom pojednávaní nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd tak rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní. Okolnosti žalovanej trestnej činnosti a jej spáchanie obžalovaným v zmysle skutkového stavu tvrdeného obžalobným návrhom preukazuje predovšetkým samotná výpoveď obžalovaného, ktorý sa ku skutku priznal, tento aj oľutoval. Obžalovaný v smere od Brezna do Banskej Bystrice viedol nákladné motorové vozidlo, aj s nákladom (prázdne tlakové nádoby), kedy dostatočne nevenoval pozornosť jazde a oneskorene reagoval na pred ním idúce osobné motorové vozidlo, ktoré odbočovalo. Keďže sa chcel tejto zrážke vyhnúť, strhol vedenie svojho vozidla do protismernej časti vozovky. Tu však došlo k čelnej zrážke s iným motorovým vozidlo, ktoré viedol poškodený L. K.. Poškodený pri zrážke však utrpel také zranenia, ktorým ešte na mieste dopravnej nehody podľahol. Priebeh skutkového deja, vrátane popisu spôsobu, akým došlo k dopravnej nehode, vyplýval nielen z výpovede obžalovaného, ale tiež z výpovede poškodenej B. F., svedka K. P. či vykonaného znaleckého dokazovania, výsledkom ktorého je znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. Stanislavom Chomom. Príčina smrti poškodeného L. K. vyplýva taktiež zo znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Mgr. Borisom Ťažkým, PhD., MPH a znalkyňou MUDr. Romanou Pitkovou. Z dokazovania vykonaného v prípravnom konaní možno bez pochyb ustáliť príčinu smrti poškodeného v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, ktoré je nevyhnutné vyhodnotiť ako trestný čin.

Vyhodnotiac skutkové zistenia jednotlivo a vo vzájomnom súhrne súd dospel k záveru, že výsledky dokazovania, ktoré bolo vykonané v prípravnom konaní preukázali, že sa stal skutok vykazujúci objektívne i subjektívne znaky stíhaného trestného činu a že jeho vykonanie možno ako priamemu páchatelovi pripísať práve obvinenej osobe – Jurajovi Vachovi.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný predložil ospravedlňujúci list, ktorý zaslal pozostalým poškodeným.

K uplatnenému nároku na náhradu škody sa vyjadril splnomocnený zástupca poškodených, pozostalých po poškodenom L. K. – matky a sestry, pričom zotrval na dôvodoch uvedených v prípravnom konaní. Nárok na náhradu škody vo výške po 30 000,00 Eur každej z poškodených vníma ako nemajetkovú ujmu, pretože konaním obžalovaného bola spôsobená nenapraviteľná ujma, smrť blízkej osoby, ktorú nie je možné zvrátiť.

Podľa § 269 Trestného poriadku sa oboznámili listinné dôkazy:

- č. I. 193 – 196: výpis z evidenčnej karty vodiča
- č. I. 197 – 199: správy a posudky k osobe obžalovaného
- č. I. 200, 229: odpis z registra trestov
- č. I. 201 – 205: vyjadrenie a oznámenie o poistnom plnení Komunálnej poisťovni, a. s.
- č. I. 215 – 228: lustrácia Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov

Vyššie uvedené ostalo aj po rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/93/2023 zo dňa 28. 09. 2023 nedotknuté, no pre zrozumiteľnosť a presvedčivosť rozhodnutia to prvostupňový súd znova uvádza.

Zrušený bol rozsudok v časti výroku o treste zákazu činnosti a náhrade škody.

II.

Prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému z nebanlivosti spôsobí smrť a taký čin spácha závažnejším spôsobom konania, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

Obžalovaný v súčasnej dobe nie je už zamestnaný v spoločnosti JVA GROUP s. r. o., je slobodný, bezdetný. Podľa vyjadrenia obhajcu pracuje v Holandsku ako samostatne zárobkovo činná osoba.

Ani raz nebol súdom potrestaný. Obžalovaný bol trinásťkrát priestupkovo postihnutý, pričom až dvanásť priestupkov sa týka porušenia pravidiel cestnej premávky, kedy opakovane nerešpektoval rýchlosť, nesprávne predchádzal pri jazde cez križovatku v bezpečnej vzdialenosti, telefonoval počas jazdy či nemal pri sebe platný vodičský preukaz alebo nemal osvetlené vozidlo. Za priestupky bol vždy sankcionovaný pokutou, rádovo v desiatkach eur, len v jednom prípade pokutou vo výške 100,00 Eur.

Pri rozhodovaní o treste, akým je potrebné na osobu obžalovaného pôsobiť, súd vychádzal zo zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona. Ďalej súd vychádzal z okolností prípadu, jeho následku, z možnosti nápravy a osobných pomerov obžalovaného a skúmal aj existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. S trestom povinnej práce obžalovaný súhlas neudelil. Ukladanie peňažného trestu alebo trestu domáceho väzenia by vzhľadom na okolnosti, za akých bol skutok spáchaný, nenaplnilo účel trestu, predovšetkým prevenciu individuálnu a generálnu. Obžalovaný svojím konaním spôsobil smrť inej osoby, ku ktorej smrti došlo v dôsledku nedostatočnej pozornosti pri vedení motorového vozidla. Škodu, ktorú svojím konaním obžalovaný spôsobil, nie je možné napraviť (predovšetkým škodu nemajetkovú), preto postihovať ho peňažným trestom by bolo aj neprimerané. Z trestu domáceho väzenia možno uložiť aj výnimky s cieľom napr. vykonávať povolanie, pretože inak by v podstate obžalovaný prišiel o príjem, čo nie je účelom tohto trestu. Preto súd dospel k záveru, že ukladanie týchto alternatívnych trestov nie je možné.

Pri rozhodovaní o treste súd tiež dospel k presvedčeniu, že ani výkon nepodmienečného trestu u obžalovaného nie je nevyhnutný a že ochranu spoločnosti je možné zabezpečiť aj uložením podmienečného trestu odňatia slobody, pričom nevyhnutnosť ukladania nepodmienečného trestu odňatia slobody nepredpokladá ani Trestný zákon. Súd zistil len jednu poľahčujúcu okolnosť, kedy sa obžalovaný ku skutku priznal, oľutoval ho. Ani ďalšiu poľahčujúcu, ani priťažujúcu okolnosť súd nezistil, v dôsledku čoho súd aplikoval zníženie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu a mohol ukladať trest v rozmedzí od dvoch do štyroch rokov.

Berúc do úvahy osobu obžalovaného (ktorý aj v minulosti páchal dopravné priestupky) a okolnosti spáchania žalovaného skutku (vyplývajúce zo skutkovej vety – nedostatočná pozornosť počas jazdy, oneskorená reakcia, čelná zrážka s protiidúcim vozidlom, následok smrti) súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov, čo je v polovici trestnej sadzby, a ktorého výkon podmienečne odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov, počas ktorej sa obžalovaný podrobí aj dohľadu probačného a mediálneho úradníka. Na posilnenie účelu trestu súd obžalovanému uložil primerané povinnosti, ktoré by mali viesť obžalovaného nielen k predchádzaniu trestnej činnosti, ale aj k jeho náprave v tom zmysle, že si dostatočne uvedomí následky svojho konania. Mal by preto absolvovať výchovný program a kurz prvej pomoci, aby dokázal správne reagovať v situáciách, v ktorých môže byť ohrozené zdravie.

Oproti rozsudku okresného súdu zo dňa 11. 04. 2023 súd už v rámci povinnosti počas probačného dohľadu neuložil obžalovanému povinnosť nahradiť podľa svojich možností a schopností v skúšobnej dobe spôsobenú škodu predovšetkým z dôvodu, že poškodené odkázal so svojím nárok na náhradu škody na samostatný civilný proces. Pokiaľ ide o sociálny výcvik, súd v uvedenej povinnosti vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný zmenil prácu a zároveň nebolo preukázané, že by sa obžalovaný odo dňa skutku dopustil akéhokoľvek protiprávneho konania, nevzhladol účel trestu, ktorý by mal byť potrestaním obžalovaného za prečin usmrtienia dosiahnutý. Obžalovaný sa v rámci možností adaptoval v sociálnom prostredí, aj keď mimo územia Slovenskej republiky, nie je potrebné, aby si osvojoval po dopravnej nehode nevyhnutné pracovné a sociálne návyky napr. o sebaopoznaní, o analýze osobnosti, keďže spracoval skutok a udalosti z neho vyplývajúce iným spôsobom (zmenou prostredia, zmenou práce).

Okresný súd mal v novom rozhodnutí dostatočne a presvedčivo odôvodniť uloženie trestu zákazu činnosti. Prvostupňový súd zotrúva na odôvodnení v rozsudku zo dňa 11. 04. 2023 a na toto nadväzuje:

Keďže obžalovaný spáchal skutok ako vodič nákladného motorového vozidla, bolo nevyhnutné ukladať aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, ktorý trest taktiež zabezpečuje preventívnu funkciu, a to v trvaní 4 (štyroch) rokov prihliadnuc na osobu obžalovaného a okolnosti, za akých bol skutok spáchaný.

Čo sa týka okolností, za akých bol skutok spáchaný, tieto boli podrobne rozvinuté v úvahách súdu pri odôvodňovaní nároku na náhradu škody v rozhodnutí zo dňa 11. 04. 2023 na stranách 5 až 8 (v tomto rozhodnutí na stranách 7 a 8) a rovnako bola súdom zhodnotená aj osoba obžalovaného v tom istom rozhodnutí. Aby však mohlo rozhodnutie spĺňať atribúty presvedčivosti a zrozumiteľnosti, súd uvádza:

Obžalovaný dňa 12. 04. 2022 viedol nákladné motorové vozidlo, pričom sa plne nevenoval vedeniu vozidla a dostatočne nesledoval situáciu v premávke. Z evidenčnej karty vodiča vyplynulo, že od roku 2002 je obžalovaný oprávnený na vedenie motorových vozidiel skupiny B (prevažne motorové vozidlá do 3,5 t). Od roku 2015 je oprávnený na vedenie motorových vozidiel skupiny C (prevažne motorové vozidlá nad 3,5 t). Od roku 2019 obžalovaný môže viesť motorové vozidlá nad 3,5 t, ktoré tvoria jazdnú súpravu (BE, C1E, CE). Okrem toho je oprávnený viesť motorové vozidlá aj v skupinách B1, AM či T. Kým obžalovaný mohol viesť len vozidlá skupiny B, dopustil sa troch priestupkov, kedy porušil povinnosti účastníka cestnej premávky a nemal správne osvetlenie vozidla. Neskôr, od roku 2015 sa dopúšťal ďalších priestupkov: prekročenie rýchlosti, porušenie všeobecne záväzného predpisu o bezpečnosti cestnej premávky iným spôsobom, iný spôsob porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom, používanie mobilného telefónu počas vedenia vozidla. Celkovo má obžalovaný v evidenčnej karte vodiča evidovaných 17 priestupkov. Okrem toho v roku 2007 mu bol zadržaný vodičský preukaz bez súvislosti s dopravnou nehodou či alkoholom. V roku 2018 mu za jazdu bez dokladov a telefonovanie bol opätovne zadržaný vodičský preukaz bez súvislosti s dopravnou nehodou či alkoholom. V roku 2007 mu bol uložený trest zákazu činnosti na dobu 4 mesiacov za jazdu pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky a v roku 2010 za podobnú jazdu pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky na dobu 24 mesiacov.

Za zmienku stojí aj tá skutočnosť, že priestupkov sa obžalovaný dopustil opakovane počas niektorých rokov, inokedy dlhšiu dobu sa protiprávneho konania nedopúšťal. V konkrétnostiach, v roku 2006 sa dopustil jedného priestupku, v roku 2007 dvoch. Ďalej v roku 2015 spáchal jeden priestupok, no v roku 2016 dva a v roku 2017 štyri. Tri priestupky spáchal v roku 2018, dva v roku 2019 a po jednom v roku 2020 a 2022.

V roku 2022 viedol nákladné motorové vozidlo takým spôsobom, že dostatočne nesledoval situáciu v cestnej premávke, neskoro reagoval na pred ním idúce osobné motorové vozidlo a v snahe vyhnúť sa s týmto vozidlom strhol vedenie toho svojho nákladného motorového vozidla do protismernej časti vozovky, kde došlo k čelnej zrážke s protiidúcim osobným motorovým vozidlom poškodeného L. K., ktorý v dôsledku zrážky utrpel zranenia, ktorým na mieste podľahol.

Pokiaľ by okresný súd mal pripustiť hypotézu, že páchatelovi trestného činu, ktorý vykonáva povolanie vodiča na osobnom motorovom vozidle alebo na nákladnom motorovom vozidle či na obidvoch, nemožno uložiť absolútny trest zákazu činnosti, aby nemohlo dôjsť k ohrozeniu jeho povolania, v takom prípade by trest zákazu činnosti stratil svoj účel. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný nerešpektoval pravidlá cestnej premávky ani ako vodič majúci oprávnenie na vedenie osobných a neskôr aj na vedenie nákladných motorových vozidiel. Podľa názoru okresného súdu pri tom nie je možné a vhodné rozlišovať, či sa priestupkov dopúšťal osobným alebo nákladným motorovým vozidlom, pretože ako držiteľ viacerých skupín (oprávnení) opakovane porušoval pravidlá cestnej premávky, hoci pri získavaní každého ďalšieho oprávnenia (skupiny) vykonával potrebný rozsah preskúšania tak v teoretickej, ako aj praktickej rovine. Ani napriek týmto vedomostiam z autoškoly sa obžalovaný nepoučil, dopúšťal sa priestupkov, až nakoniec sa dopustil trestného činu, ktorým spôsobil smrť inej osoby len preto, že sa nedostatočne venoval situácii v cestnej premávke. Podľa názoru súdu je neprípustné potrestať páchatel'a miernejším trestom, keď súčasne nie je takýmto spôsobom zabezpečená ochrana spoločnosti. Trest musí súčasne spĺňať funkciu výchovnú, preventívnu, ochrannú a represívnu. Hoci nemožno páchatel'a potrestať neprímerane, nemožno zároveň pripustiť len takú mieru represie, ktorá umožní páchatel'ovi (v prípade trestu zákazu činnosti) vykonávať činnosť, pri ktorej sa dopustil trestného činu s najzávažnejším následkom v podobe smrti inej osoby. Pri takýchto úvahách by totiž súd nemohol potrestať páchatel'ov trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky či marenia výkonu úradného rozhodnutia, pokiaľ by zároveň títo páchatelia boli vodičmi z povolania, kuriérmi, ktorí by viedli osobné motorové vozidlo, nákladné motorové vozidlo či dokonca autobus, aby nebodaj nedošlo k tomu, že páchatel' príde o prácu. V mnohých prípadoch totiž páchatel' o prácu príde už aj len tým, že spáchal úmyselný trestný čin, je niekedy aj jedno, akým trestom bol potrestaný. Podľa názoru okresného súdu ukladaný trest zákazu činnosti má viesť páchatel'a k tomu, aby ani pri činnosti, ktorú vykonáva, sa nedopúšťal žiadneho protiprávneho konania, pretože činnosť, ktorú takto vykonáva, môže závažné následky na život a zdravie iných osôb či na ochranu vlastníctva iných osôb. Predsa, páchatel', ktorému by bol uložený len obmedzený trest zákazu činnosti, by sa mohol opakovane dopúšťať protiprávneho konania v rámci činnosti, na ktorú by sa trest nevzťahoval. Ak súd berie do úvahy ochrannú funkciu trestu, nemôže takúto situáciu pripustiť. Teda v prejednávanej príhode by nenaplnilo účel trestu

zákazu činnosti týkajúci sa len nákladných motorových vozidiel, keď obžalovaný by zároveň mohol ďalej pokračovať v protiprávnej činnosti minimálne na úrovni priestupkov. O to viac, ak dokonca aj v správnom (priestupkovom) konaní mu dvakrát bol zadržaný vodičský preukaz.

Súdu sa zároveň nejaví účelné a vhodné opakovať, že výsledkom konania obžalovaného bola smrť osoby. Preto, ak v prvom rozhodnutí uviedol, že vzhľadom na okolnosti, za akých bol čin spáchaný (mal tým na mysli predovšetkým nenapraviteľný následok), a na osobu obžalovaného (ktorú popísal stručne tým, že sa v minulosti už priestupkov v cestnej premávke dopustil), považuje za nevyhnutné ukladanie absolútneho trestu zákazu činnosti, toto tvrdenie sa žiadnym spôsobom nezmenilo ani po rozhodnutí o odvolaní krajským súdom. Úvahy, ktorými sa prvostupňový súd pri ukladaní absolútneho trestu zákazu činnosti viedol, sú rozpisané vyššie.

Čo sa týka dĺžky trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, k tomu možno znova len pripomenúť, že obžalovaný už bol v minulosti postihnutý štvormesačným a dvadsaťštyri mesačným trestom zákazu činnosti. V prejednávanej veci spôsobil nenapraviteľný následok v dôsledku nesprávnej reakcie v cestnej premávke, keďže predtým ju nesprávne vyhodnotil, oneskorene na ňu zareagoval, preto sa za spravodlivé javí, aby tento trest bol uložený v trvaní 4 rokov.

Čo sa týka náhrady škody, poškodená B. F. ako aj A. B., konateľ poškodenej spoločnosti JVA GROUP s. r. o. (vlastník nákladného motorového vozidla), si nárok na náhradu škody neuplatnili.

K. E. F. a K. K. sú sestrou a matkou nebohého poškodeného L. K.. Uplatnili si nárok na nemajetkovú ujmu, každá vo výške po 30 000,00 Eur dôvodiac nenapraviteľnou stratou blízkej osoby. Už v prípravnom konaní deklarovali, že tragická smrť brata a syna zásadným spôsobom zasiahla do ich života, v dôsledku čoho poškodení stratili možnosť realizovať a ďalej rozvíjať rodinný život s nebohým a sú o tento vzťah k najbližšiemu rodinnému príslušníkovi ochudobnení. Aj synovec nebohého a ďalší príbuzná utrpeli v dôsledku straty takejto blízkej osoby silnú citovú ujmu, z ktorej sa doteraz nevedia spamätať a ktorá spočíva v nepriamych pocitoch úzkosti, smútku, zúfalstva a hlavne šoku zo smrti. Žiadna forma morálneho zadosťučinenia nebude postačovať tomu, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na strane poškodených. Matka nebohého nebola ani schopná vypovedať, pretože by jej taký úkon spôsobil neprimerané traumatizujúce pocity, ktorým by si mohla privodiť vážne zdravotné ťažkosti.

Keďže okresný súd v trestnom konaní nemal možnosť vykonať dôkazy, prostredníctvom ktorých si poškodené uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, pretože ich vykonanie by prekračovalo rámec účelu trestného konania (primárne potrestať páchatel'a), odkázal ich s nárokom na náhradu škody na samostatný civilný proces.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu samosudca rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

6 7T/46/2022

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho vyhlásenia alebo oznámenia.

Odvolanie má odkladný účinok.

V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manželka a družka ale nie proti jeho vôli. Poškodený môže podať odvolanie iba pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.